

Odvolanie podané 23. septembra 2013: Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 11. júla 2013 vo veci T-469/07, Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV/Rada Európskej únie

(Vec C-511/13 P)

(2013/C 352/16)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťky: Philips Lighting Poland S.A., Philips Lighting BV (v zastúpení: L. Catrain González, abogada, E. A. Wright, H. Zhu, barristers)

Ďalší účastníci konania: Rada Európskej únie, Hangzhou Duralamp, Electronics Co., Ltd, GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt), Európska komisia, Osram GmbH

Návrhy odvolateľiek

Odvolaťky navrhujú, aby Súdny dvor

— zrušil rozsudok a napadnuté nariadenie v rozsahu, v akom sa týka odvolateľiek,

— zaviazal Radu na náhradu trov, ktoré vznikli odvolateľkám v konaní pred Všeobecným súdom a v spojení s týmto konaním.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaťky týmto odvolaním navrhujú zrušenie rozsudku a napadnutého nariadenia z týchto dôvodov:

1. Všeobecný súd nesprávne vyložil článok 9 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995⁽¹⁾ (ďalej len „základné nariadenie“) (ďalej len „článok 9 ods. 1“), keď dospel k záveru, že Rada je oprávnená uplatniť článok 9 ods. 1 *a fortiori* na situácie, ktoré nespádajú do pôsobnosti tohto ustanovenia (t. j., keď nedôjde k stiahnutiu podnetu, ale zníži sa iba podpora podnetu). Ani znenie, ani štruktúra ustanovení základného nariadenia nepodporujú široký výklad článku 9 ods. 1 podaný Všeobecným súdom. Je tiež v rozpore s praxou inštitúcií za posledných 25 rokov, kedy stiahnutie podnetu na základe článku 9 ods. 1 vždy viedlo k ukončeniu príslušného zisťovania.

2. Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že nesprávne vyložil, a tým aj nesprávne uplatnil, článok 4 ods. 1 a článok 5 ods. 4 základného nariadenia („článok 4 ods. 1 a článok 5 ods. 4“) pri definovaní „výrobného odvetvia Spoločenstva“. To viedlo k nesprávnemu záveru, že „podstatná časť“ celkovej výroby Spoločenstva sa musí určiť uplatnením iba jedného z dvoch stanovených minimálnych prahov požadovaných článkom 5 ods. 4, teda iba minimálnym prahom 25 %. Nesprávna definícia „výrobného odvetvia Spoločenstva“ ovplyvnila analýzu inštitúcií týkajúcu sa ujmy, ktorá namiesto toho, aby bola určená na základe účinkov dumpingových dovozov na „výrobné odvetvie Spoločenstva“, ako je stanovené v článku 3 ods. 1 základného nariadenia (ďalej len „článok 3 ods. 1“) a definované v článku 5 ods. 4, bola posúdená na základe situácie „spoločnosti podporujúcej žiadosť“ alebo „najväčšieho výrobcu“. Žiaden z týchto pojmov nie je použitý v základnom nariadení na účely určenia „ujmy“.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de première instance de Namur (Belgicko) 27. septembra 2013 — Belgacom SA, právny nástupca Belgacom Mobile SA/Province de Namur

(Vec C-517/13)

(2013/C 352/17)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal de première instance de Namur

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Belgacom SA, právny nástupca Belgacom Mobile SA

Žalovaná: Province de Namur

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné siete a služby (smernica o povolení)⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby štátny orgán alebo miestny správny orgán z rozpočtových dôvodov, ktoré nesúvisia s cieľmi tohto povolenia, zaviedol poplatok za infraštruktúru mobilných komunikácií používaných pri

výkone činností, ktoré spadajú pod všeobecné povolenie udelené na základe uvedenej smernice (prípadne s rozlíšením situácie, keď je infraštruktúra umiestnená na súkromnom majetku a situácie, keď je umiestnená na verejnom majetku)?

2. Má sa článok 6 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné siete a služby (smernica o povolení) vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby právny predpis štátneho orgánu alebo miestneho správneho orgánu orgán z rozpočtových dôvodov, ktoré nesúvisia s cieľmi tohto povolenia, zaviedol poplatok za infraštruktúru mobilných komunikácií, ktorý nie je uvedený medzi podmienkami vymenovanými v časti A prílohy k predmetnej smernici najmä preto, že nepredstavuje správny poplatok v zmysle článku 12?

(¹) Ú. v. ES L 108, s. 21; Mim. vyd. 13/029, s. 337.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Työtuomioistuin (Fínsko) 9. októbra 2013 — Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry/Öljytuote ry, Shell Aviation Finland Oy

(Vec C-533/13)

(2013/C 352/18)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Työtuomioistuin

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry

Žalovaní: Öljytuote ry, Shell Aviation Finland Oy

Prejudiciálne otázky

- a) Má sa článok 4 ods. 1 smernice o dočasnej agentúrnej práci (2008/104/ES) (¹) vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnym orgánom, vrátane súdov, ukladá trvalú povinnosť, aby prostriedkami, ktoré majú k dispozícii, zabezpečili, že nie sú účinné a ani sa neuplatňujú nijaké vnútroštátne predpisy alebo ustanovenia kolektívnej zmluvy, ktoré sú v rozpore s ustanovením smernice?
- b) Má sa článok 4 ods. 1 smernice vykladať v tom zmysle, že bráni takej vnútroštátnej úprave, podľa ktorej je využívanie dočasných agentúrnych pracovníkov prípustné len v určitých presne vymedzených prípadoch, akými sú doplnenie pracovníkov v obdobiach nárastu práce alebo pri prácach, ktoré nemôžu vykonávať vlastní zamestnanci podniku? Možno dlhodobejšie využívanie dočasných agentúrnych pracovníkov popri vlastných zamestnancoch podniku v rámci bežných pracovných úloh podniku klasifikovať ako zakázané využívanie dočasných agentúrnych pracovníkov?
- c) Ak sa vnútroštátna úprava bude považovať za úpravu v rozpore so smernicou, aké prostriedky má vnútroštátny súd k dispozícii na dosiahnutie cieľov, ktoré smernica sleduje, keď ide o kolektívnu zmluvu, ktorú majú dodržiavať súkromné subjekty?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/104/ES z 19. novembra 2008 o dočasnej agentúrnej práci (Ú. v. EÚ L 327, s. 9).